

Παλάτια μὲς ᾗς τὰ ξένα ἔχουνε χρυσά,
Ποῦ τόσῳ τῇ ῥματιά μας τῇ φτωγῇ θαμπόουν,
Μὰ τὸ καλύβι, ποῦνε ἅγια ἐκκλησιά,
Χαραῖς καὶ εὐτυχίας τόσαις τὸ χρυσόουν!

Γι' αὐτὸ κι' ὅταν σὲ χώρα τρέχουμε γλυκειά,
Καὶ ὅταν ᾗς τῆς ἀγάπης γέρνουμε τὰ στήθη,
Καὶ ὅταν ἀπερνόουμε θάλασσα κακιά,
Καὶ ὅταν γιὰ κοράλλια τρέχουμε ᾗς τὰ βύθη,

Ὁ νοῦς μας ᾗς τὴν πατρίδα πάντοτε πετᾷ
Καὶ τὸ φτωχὸ καλύβι τῆς χαρᾶς γυρεύει·
Σὲ ὄνειρα γυρίζει πάντα φερωτὰ
Καὶ ὄχαρά τὰ ξένα ὅλα ἀγναντεύει.

Ἀπάνω ᾗς τὸ κατάρτι μόνος τὸ ᾤηλό
Ἀπόστασα νὰ κάνω ὁ φτωχὸς καρτέρι,
Νὰ ρίχνω τῇ ματιά μου ᾗς ἄπειρο γιάλο,
Καὶ νῶχω τὰ πανιά μας μοναχὸ μου ταῖρι.

Περσσότερο ἀκόμα φύσησε ἄνοιξι!
Μοῦ φαίνεται πῶς βλέπω πέρα τ' ἀκρογιάλι...
Στερητά! στερητά! συντροφία, φάνηκε στερητά!
Λοστρόμε! Καπετάνιε! ἡ στερητὰ προβάλλει...

ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

12 Ὀκτωβρίου 1886.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἐν τῇ θρησκείᾳ καὶ τὸ πιστεύειν σφόδρα καὶ
τὸ λίαν ἀπιστεῖν εἶνε ἐπισφαλές διὰ τὴν ἀν-
θρωπίνην ἀσθένειαν, ἥτις δὲν ἔχει ὄρον, οὐδὲ
κρατεῖ ἑαυτῆς, ἀλλ' ἐκφέρεται τὸ μὲν εἰς δεισι-
δαιμονίαν καὶ τύπον, τὸ δὲ εἰς ὀλιγωρίαν τῶν
θειῶν καὶ περιφρόνησιν· ἡ δὲ εὐλάβεια καὶ τὸ
μηδὲν ἄγαν εἶνε τὰ ἄριστα.

(Πλούταρχος)

Ὡς ὁ εἰς τοὺς λιμένας ἀναπτόμενος φανὸς τὰ
μέγιστα βοηθεῖ τὰ κλυδωνιζόμενα πλοῖα, ὁμοίως
ἀγαθὸς ἀνὴρ μεγίστης ὠφελείας προξένος γίνε-
ται εἰς πόλιν δυστυχούσαν. (Ἐπίκτητος)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ καιροῦ ἐγένετο λόγος περὶ νέου τινὸς γίγαντος
Ἑλλήνος γεννηθέντος ἐν Ἀμισῶ. Περιερχόμενος οὗτος
τὴν Ῥωσίαν ἐρεῖλικυετὸν θαυμασμόν πάντων διὰ τῶν τε-
ραστῶν διαστάσεων τοῦ σώματος του. Περὶ αὐτοῦ ἔγρα-
φον ἐσχάτως εἰς τὸν «Ῥωσικὸν ταχυδρόμον» τὰ ἐξῆς·
«Ἀπέθανεν ὁ Ἑλληὴν τὴν καταγωγὴν γίγας Ὀμηρος
Τιγκύρογλους, ἀνθρωπος ἀσυνήθους ἀναστήματος,
καθ' ὅσον τὸ ὕψος αὐτοῦ ἦτο τριῶν πήχεων καὶ πέντε
ὀγδόων τοῦ πήχεως. Ὁ ἀτυχὴς γίγας ἀπέθανεν ἐν
νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ ἐκ φθίσεως» τὸ σῶμά του δια-
πραγματεύεται ν' ἀγοράσῃ δι' ἀντιπροσώπου του τὸ
μουσεῖον τοῦ Λονδίνου, πρὸς τοῦτο δὲ ἐταρχειυθῇ καὶ
μετεκομίσθῃ εἰς Ὀδησόν. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
ἐκφορᾶς του χιλιάδες λαοὺ ἀνέμενον εἰς τὴν εἴσοδον
τῆς οἰκίας του καὶ εἰς τὰς πέριξ ὁδούς, ἵνα ἴδωσι τὸ

περιεργότατον φαινόμενον τοῦ μεγέθους τοῦ σώματος
του. Πολλὰς λεπτομερείας τοῦ βίου του διδούσιν οἱ
πλησιάζαντες αὐτόν. Λέγεται ὅτι ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τριῶν
κλινῶν, ἐξ ὧν αἱ μὲν δύο ἐτίθεντο κατὰ μήκος, μία
δὲ ἐξ αὐτῶν κατὰ πλάτος. Διηγοῦνται ἐπίσης ὅτι ἐν
τῇ ζωῇ του δὲν ἐγένετο κρέατος, ὅτε δὲ κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς ἀσθενείας του τῷ προτῆνεγκον κρέας νὰ
φάγῃ, οὗτος ἠρνήθη κατηγορηματικώτατα νὰ δεχθῇ
τοῦτο, μόλις δὲ ἐπέισθη νὰ ροφήσῃ ὀλίγον γάλα, ὅτε
πλέον εἶχον ἐξαντληθῇ αἱ δυνάμεις τοῦ πελωρίου ἀν-
θρώπου. Ἐν Συμφερούπολει ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς
γενικῆς περιεργείας ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας, συνεκεν-
τροῦτο δὲ ὁπισθὲν του πολὺ πλῆθος πάντοτε καὶ τὸν
ἠκολούθει ὅπου διηυθύνετο».

Ὁ τὸν γίγαντα τοῦτον ἀνακαλύψας κ. Σ. Ι. Σουρ-
μελῆς καὶ περιαγαγὼν ζῶντα πρὸς ἐπίδειξιν ἐκόμισεν
ἐνταῦθα τὸν νεκρὸν τοῦ πελωρίου ἀνθρώπου, ἵνα πα-
ραχωρήσῃ αὐτὸν ἀντὶ ἀμοιβῆς εἰς τὸ φυσιολογικὸν
μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἡ ἐκχώρησις δὲν ἐ-
πραγματοποιήθη, θεωρηθείσης ὑπερβολικῆς τῆς ὑπὸ
τοῦ κατόχου ζητούμενης ἀποζημιώσεως.

Ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Μαρόκκου, ὡς γνωστὸν, ἀπηγγέ-
ρυσεν πρὸ τίνος τὸ καπνίζειν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Μα-
ρόκκου καπνίζουνσι κίφ, ἥτοι τὰ ξηρὰ ἄνθη εἴδους τι-
νὸς καννάβεως, καὶ ἐπειδὴ καπνίζουνσι λίαν περιπα-
θῶς, ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴν ἐπέφερε γενικὴν δυσἀρε-
σκίαν. Ἐν τῇ πόλει Κασαβλάγκκα τελευταῖον προ-
κειμένου νὰ κατ' δημοσίᾳ σωρὸς κίφ ἀξίας 15,000
φράγκων, ὥρμησαν οἱ Μαροκίνοι ἐπὶ τοῦ σωροῦ πρὸς
διαρπαγὴν, ἐξ οὗ ἐπῆλθε μεγάλη ταραχή, ἕνεκα τῆς
ὁποίας ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς 215 πρόσωπα.
Ποινὰ δὲ βαρύτεραι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς παραβά-
τας τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἐν Μακακάου π. χ. ἀπε-
κόπησαν τινὸς τὰ χεῖλη, εἰς ἄλλον ἐδόθησαν 100
—500 γενναῖοι ραβδισμοί, προτιμότεραι ὁμῶς φαί-
νονται αἱ χρηματικαὶ ποιναί, διότι τὰ πρόστιμα δια-
νέμονται μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν τῇ «Ἐφημε-
ρίδι τῆς Κολωνίας» αὐτόπτης μάρτυς περιγράφει τὰ
βάσανα τῶν δυστυχῶν ἐκείνων, οἵτινες θὰ συλληφθῶσι
παραβάται τῆς ἀνωτέρας διαταγῆς. Αἱ φυλακαί, λέ-
γει οὗτος, ἐν τῇ πόλει Τάγγερ εἶνε οἰκίσκοι ἐπὶ λό-
φου παρέχοντες ἀπὸ μακρὴν οὐχὶ δυσάρεστον θέαμα.
Ὁ ξένος δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὰς ἀνεμ μεγάλης
δυσκολίας. Διὰ τοῦ ποδῶμου βλέπει τις δεξιὰ καὶ ἀ-
ριστερὰ σκοτεινοὺς διαδρόμους, εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὁ-
ποίων ὑπάρχουσιν αἱ θύραι πρὸς τὰ κελιά. Ἀνοί-
γοντες ἐν τῶν κελίων τούτων προσβαλλόμεθα ὑπὸ
ναυτιώδους δυσσυχίας, διότι αἱ τρώγλαι αὗται οὐδέ-
ποτε καθαρίζονται. Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι τι-
νὲς τῶν φυλακισμένων ἐνίστε οὐδόλως ἐξέρχονται ἔ-
ξω εἴτε διότι λησμονοῦνται ὑπὸ τοῦ δεσμοφύλακος
εἴτε διότι οὗτος διακείται ἐχθρικῶς πρὸς αὐτούς, δυ-
νάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ὅλην κατάστασιν αὐτῶν.
Οἱ καθεργαζόμενοι δὲν λαμβάνουσι τροφὴν παρὰ τοῦ δη-
μοσίου ἀλλὰ μόνον παρὰ τῶν φίλων ἢ συγγενῶν ἢ
διὰ τῆς ἰδίας ἐν τῇ τρώγλῃ ἐργασίας, πλέκοντες κα-
λάθους κ.τ.λ. Οἰκτροτάτη εἶνε ἡ θέσις τῶν ἀλυσ-
σοδέτων ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐγκληματιτῶν, οἵτινες συνή-
θως ἀποθνήσκουσιν ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν εἴσοδόν
τῶν εἰς τὰς φυλακάς.»